31 jaar — N. 165 Prijs per nummer : voor België 3 centiemen, voor den reemde 5 centiemen Telefoon : Redactie 247 - Administratie 2846 Dinsdag 15 JUNI 1915

Drukster-Uitgeefster
Sam: Maatschappij HET LICHT
bestuurder:
P. DE VISCH. Ledeberg-Gent
—
.. REDACTIE ..
ADMINISTRATIE
nOOGPOORT. 29. GENT

VOORUIT

Orgaan der Belgische Werkliedenpartij. — Verschijnende alle dagen.

ABONNEMENTSPRIJS
BELGIE
Drie maanden. . . . . fr. 3.25
Zes maanden . . . . . fr. 6.50
Een jaar . . . . . fr. 12.50
Men abonneert zich op alle postbureelen.
DEN VREEMDE
Drie maanden (dagelijks verzonden). . . . . fr. 6.75

NOG OVER DE INTERNATIONALE

Wij ontvingen het volgende schrijven:

Waarde vriend Hardyns,

Ik behoor niet tot diegenen die meenden dat uw artikel: Het Nationaal gedacht! eene verloochening was van de Internationale.

Wij doen dat niet, wij mogen het niet doen, want ons programma zegt in zijne verklaring van beginselen het volgende:

1° Dat de Werkliedenpartij zich beschouwt als de vertegenwoordigster niet alleen van den arbeidenden stand, maar van alle verdrukten, zonder onderscheid van nationaliteit, eeredienst, ras of geslacht ;

2° Dat de socialisten aller landen solidair moeten zijn, want de ontvoogding der arbeiders is geen nationaal, maar een internationaal werk.

Er kan dus geen spraak zijn van de Internationale te verloochenen of te miskennen.

Steeds moeten wij de werkers in dien geest opvoeden en ontwikkelen.

Dat belet niet, gezel, dat gij wel gedaan hebt aan al de partijgenooten te laten zien voor welk uitgebreid en moeilijk probleem wij geplaatst zijn, waardoor zijne oplossing natuurlijk van langen duur zal zijn.

Ik maak van de gelegenheid gebruik zelfs om wat dieper in dat vraagstuk door te dringen. Moeten wij de Internationale aanzien als de opschorsing, de versmelting van al de natiën tot eene enkele?

Zooiets kan ik mij niet voorstellen en alles zegt mij veeleer dat zoo iets onmogelijk is.

Ik beschouw de Internationale als eene Federatie, waar men vrij intreedt mits de verplichtingen aan te nemen om de voordeelen te genieten.

Maar ik meen dat elke bijtredende natie niets moet afstaan van hare bijzondere zeden en gewoonten, taal of godsdienst.

Moest dat niet het geval zijn, dan komt er nooit eene Internationale tot stand. Zij moet geen eenzijdig, kleurloos stuk zijn. Ik beschouw de toenadering der volkeren als eene mozaiek van verschillende kleuren en vormen, zij zal er des te levendiger en te schooner om zijn.

Toch zal die toenadering langzaam maar zeker meer eenheid brengen in zeden, in taal en gedachten.

Wij zien toch dat, waar er veel handelsverkeer is met den vreemde, — zooals bij voorbeeld aan de dokken, de drank- en spijshuizen —, ook de werklieden eindigen met genoeg van de talen te kennen, om met de vreemde werkbrengers t' akkoord te geraken.

Hetzelfde gebeurt met de meesten onzer werklieden die voor een onbepaalden tijd gaan werken in het Noorden van Frankrijk. Ze spreken wel geen academisch fransch, maar ze doen zich verstaan en zij voelen zich meer te huis in dat land. Zoo zal het ook gaan met de Internationale Federatie der naties en zelfs nog sneller omdat de vriendschapsbanden echter steviger en rechtzinniger zullen zijn.

Daaruit zal in latere tijden al de verscheidenheid die het klimaat en den aard van de nijverheid en den landbouw altijd zullen geven.

Ziedaar, mijn beste vriend, wat mijne meening is, over de Internationale verbinding aller volkeren.

Hartelijken handdruk.

L. V.

Waarschoot op de onrechtvaardige uitkeering gewezen werd, was het antwoord: «De fichen zijn naar Eekloo gegaan en daar is de onderstand vastgesteld.

Over het ter zijde stellen der «Eendracht» kon hij ook niets zeggen.

Enfin... wij waren daar goed gelogeerd en hadden met onze reis zooveel appels als peren.

Wij vragen wat de Provintiale en Nationale Comiteiten in dit geval gaan doen.

Zal de partijdigheid blijven voortduren?!

Zal het reglement toegepast worden: ja dan neen?!

Het woord is aan deze lichamen!

* * *

Van uit Zele ontvangen wij nu ook een schrijven aandringende op vertegenwoordiging der werklieden.

Ook daar zijn vakvereenigingen: (De Weversbond, de Vellenbewerkers en eene Onderlinge bijstandskas), die NIET erkend worden, noch in 't Comiteit, noch voor het inschrijven hunner werklooze leden, noch voor de uitbetaling.

Herinneren wij ook dat alléén te Gent een afzonderlijk Comiteit gesticht werd voor den Werkloozensteun en het overal elders de reeds bestaande lokale Comiteiten zijn der Voeding die het werk van den Werkloozensteun bijgenomen hebben.

Voor ons is dat een argument te meer, dat die Comiteiten, daar waar de werklieden NIET GEKEND zijn geweest, van die gelegenheid moesten gebruik maken om hunne Comiteiten met socialisten, en werklieden aan te vullen.

Doch dat is niet gedaan door de heeren samenstellers der Comiteiten.

Ziedaar dus twee feiten uit den hoop genomen en waarop diegenen die het aangaat kunnen steunen.

Voor ons moet een algemeen protest opgaan, opdat het gepleegde onrecht eindige.

A. V.

De Hulp- en Voedings-Comiteiten van België

Hoe men ze op den Buiten verstaat

Met het reglement en met waarschuwende omzendbrieven in de hand, zijn de lokale, regionale en provintiale comiteiten verplicht de verschillende politieke partijen vertegewoordiging te geven.

Ehwel, in de overgroote meerderheid der lokale comiteiten op den buiten heeft men daar geene rekening van gehouden.

Wij nemen het comiteit van

WAARSCHOOT

Het bestaat — zoo werd het ons opgegeven door een comiteitslid — uit de heeren :

Van Ackere Fernand, politiek bestuurder en voorzitter;
Bernard P., schoolopziener;
De heer pastoor en twee onderpastoors;
De postmeester;
De Vliegher, vrederechter;
Van de Woestyne F., aannemer;
Van Peteghem, controleur;
Van Peteghem Léon, handelaar;
Standaert Gustaaf, beambte.
Mathys, armmeester;
Van Hecke, geneesheer;
Welvaert Charles, landbouwer;
Verstraeten Camiel, landbouwer.

Dus 10 comiteitsleden waaronder geen enkele werkman, zelfs nog geen katholieke werkman!!

Allen zijn katholieken. Geen enkele liberaal is er en nog veel min een socialist!

Ziedaar hoe de reglementen en bevelen van het Nationaal Comiteit uitgevoerd worden en hoe de partijen er in vertegenwoordigd zijn.

Dat de heeren van Waarschoot niet gebaren onwetend te zijn, dat er nog partijen te Waarschoot zijn: er bestaat eene afdeeling der liberale en der socialistische partijen.

Er is hier dus waarlijk misbruik gemaakt door de klerikalen.

Het is toch zonderling: om in zulk comiteit te zetelen, vindt men geen enkele socialist, maar om ze onrecht aan te doen, te vervolgen, te broodroven, vindt men ze maar al te goed!

Dat men eens deze partijdige daad klaarspinne en verdedige.

Allo! Het woord is aan de samenstellers van het comiteit.

* * *

Wat nu betreft de manier van werken in zake het organiseeren en uitkeeren van den onderstand aan de onvrijwillige werkloozen, het Nationaal Comiteit heeft bevolen, — en het Provintiaal Comiteit heeft het in zijn reglement bevestigd, — dat:

1) de leden van vakvereenigingen, van werkbeurzen en werkloozenfondsen, mutualiteiten, enz. zouden ingeschreven worden door deze inrichtingen;

2) De werkloozen-leden van:
a) gemeentelijke werkloozenfondsen
b) beroepsvereenigingen
c) mutualiteiten
d) maatschappijen van werkmanswoningen

zullen door deze organisatie's hunnen onderstand ontvangen.

Welnu, te Waarschoot bestaat sedert vele jaren eene vakvereeniging van omtrent 400 textielbewerkers, aangesloten bij de Socialistische Nationale en Internationale Textielfederatie's, alsook bij de Belgische Syndikale Commissie.

Deze vereeniging is eene der best bestuurde onzer provintie. Zij bezit dus alle hoedanigheden om zichzelf en hare leden te doen erkennen.

Ondanks dit heeft het lokaal comiteit het reglement over het hoofd gezien en de vereeniging « De Eendracht » naar den weerlicht laten loopen.

Deze vereeniging heeft, gevoelende waar het naartoe ging, weest aandringen.

Middelerwijl verwittigde zij ons ook, en gingen de gezellen Verschraegen en Cnudde naar Waarschoot, en spraken er met leden van 't Comiteit.

Verschraegen, lid zijnde van het lokaal comiteit van Gent, verstrekte de noodige inlichtingen hoe te Gent gewerkt werd en drong aan om het reglement na te leven, werklieden in 't comiteit op te nemen en de vereeniging te erkennen.

Het had den schijn, aldus meenden nu de bestuurders van « De Eendracht », dat dit onderhoud een goed gevolg zou gehad hebben en dat, alhoewel de vakvereeniging hare leden niet had **mogen inschrijven,** zij ze zou hebben **mogen uitbetalen.**

De eerste **uitbetaling** heeft reeds plaats gehad, en de vakvereeniging heeft de uitbetaling niet mogen doen.

Dus werd hier weerom het reglement met de voeten getrapt en donderdag gingen wij er terug op los!

Ons doel was te spreken èn met de vrienden, èn ook met leden van 't Comiteit.

M. de Voorzitter was... juist naar Gent.

M. Bernard was niet thuis; een andere heer die gelooven wij aan de betalingen medehielp, zegde dat deze er niet veel zou kunnen over zeggen hebben.

Terug keerende ontmoetten wij M. Van Petegem, lid van 't Comiteit.

Aan dezen maakten wij de reden van onze komst bekend en vroegen de noodige inlichtingen.

Hij kon ze ons niet geven, zegde er niet veel van te kennen, dat het M. Van Ackere was die dit deed, dat hij in het Comiteit niet moest zetelen zoo hij niet wilde, dat hij daar niet aan verplicht was, enz., enz.

Wanneer wij M. Van Petegem lieten hooren, dat een lid van 't Comiteit toch wel het reglement mocht kennen zooals de voorzitter, was het blijkbaar dat hij liefst van ons verlost wilde zijn.

Wanneer dan door onze vrienden van...

Planten en Dieren uit den Voortijd

Voordracht gegeven in het Feestlokaal « Vooruit » op Donderdag 10 Juni door den Heer Dokter C. De Bruycker

Waarde aanhoordsters en aanhoorders,

Door hier in uw midden te willen optreden, heb ik gemeend dat het onderwerp de «planten en dieren uit den voortijd» van aard is om uwe belangstelling op te wekken. Om dit onderwerp te kunnen volgen moeten wij zeer ver opklimmen in het verleden zeer ver, verder nog dan de voorgeschiedenis welke begint met het verschijnen van den mensch op de aarde. In vergelijking met de voorhistorische periode, gedurende dewelke menschenrassen, met een veel lageren graad van beschaving, over het vasteland ronddoolden, is die geschiedkundige periode zonder twijfel van slechts korten duur.

Van de millioenen jaren die het verschijnen van den heerscher der schepping voorafgingen, kunnen wij ons evenwel eene betrekkelijke duidelijke voorstelling maken. Men heeft de geschiedenis van het leven op de aarde althans in groote trekken kunnen opbouwen, omdat daar, waar de mensch en zijne kunst zwijgen, de steenen en de rotsen nog spreken.

In den vorm van overblijfsels van uitgestorven planten en dieren (fossielen) brengen zij ons het bewijs dat reeds lang voor den mensch de aarde bewoond was, en dat de flora in den loop er onafzienbare tijden diepe veranderingen hebben ondergaan. Terecht heeft men de fossielen die van voor die vervlogen tijdvakken zijn, wat de munten en penningen voor de zoo korte geschiedkundige periode zijn, genoemd de gedenkpenningen der natuur.

Het is naar die stem der steenen dat ik u uitnoodig heden te willen luisteren om met mij op te klimmen tot de niet te bepalen tijd waarop de aarde pas was ontstaan, als een gloeiende massa losgescheurd van de zon en tijdens zijne eeuwenlange wenteling door de wereldruimte, langzaam afkoelend.

Er kwam een tijd waarop de buitenste aardoppervlakte tot een steeds dikker wordende vaste korst zich had verdicht en dat de overhitte waterdamp tot kokendheete zeeën was neergestort.

Wanneer naderhand de uit die watermassa's opstijgende nevels door de zonnestralen werden doorboord en het water van den Oceaan zelf stilaan door uitstraling langzamerhand aan warmte verloor, dan zal het daarin van kleine wezens beginnen wemelen zijn. Het leven was op onze planeet geboren!

De ettelijke sindsdien verloopen millioenen jaren verdeeld men in vier groote tijdvakken, die men in vergelijking met de groote periode der geschiedkundige tijden kan noemen:

1) De aardkundige oudheid,
2) De aardkundige middeleeuwen,
3) De aardkundige nieuwe tijden,
4) De aardkundige hedendaagsche tijden 't.t.z. waarin wij thans leven.

Onder welken vorm vinden wij nu, in de verschillende grondlagen, de overblijfselen der oeroude aardebewoners terug? Zoo hebben wij de Mammoet der Beresowka die onder het ijs in 1901 gevonden is en waarschijnlijk den dood had gevonden in de spleet van een gletscher. Men kan hem vergelijken met de menschen en dieren die te Pompei onder asch en lava zijn begraven geweest. Van andere dieren heeft men enkel het geraamte teruggevonden, dikwijls geheele, anderen onvolledig. Zoo vinden wij nog heden kleinere wezens zooals de korallen wier opeenstappeling koraalriffen en koraaleilanden heeft gevormd; verder krijtdiertjes welke de latere krijtrotsen vormden, de kiezelwieren of diatomeeën plantjes met een uiterst fijnen en regelmatigen bouw en door ons alle gekend als polijstmiddel onder den naam van tripoli of kiezelgoer.

Het geraamte van grootere dieren heeft men teruggevonden met de beenderen in natuurlijke houding. Zoo hebben wij de Acerotherium in eene steengroef in Frankrijk gevonden. Andere vondsten waren minder gelukkig, zij waren een ordelooze, door elkaar liggende massa beenderen.

Indrukken waren ook niet zonder belang, b.v. de gevonden indrukken in de rots van den Iguanodon. Hier doet de fossielen-onderzoeker wat de jager doet, die de sporen van wildsoorten aan de indrukken der pooten in den grond naspeurt en achtervolgt.

Verder hebben wij de versteening b. v. een verkiezelde stam van een boom waarvan laagjes van een tiende van een millimeter dikte ervan werden geslepen. Bij microscopisch onderzoek zien wij den inwendigen bouw zoo duidelijk als men van eene doorsnede eener levende stengel zou verlangen.

Bespreken we nu verder de aardkundige tijdperken. Van de eerste, de aardkundige oudheid kan men zich eene ideale voorstelling geven: naakte rotsen, weelderige plantengroei in de zee, integendeel zeer weinig op het vasteland; op het strand geraamten van weekdieren en vooral van trilobieten, een uitgestorven groep van schaaldieren, zijn de bijzonderste kenmerken van dat tijdvak.

Deze trilobieten vertegenwoordigen den overgang tusschen de schaaldieren en de spinachtigen, en men kan zich nog een onvolledig denkbeeld geven hunner bouw bij de aanschouwing der Rookreeft van de Oostkust van Noord-Amerika en de Groote Oceaan.

In dit tijdvak vinden wij ook visschen voorzien van zeer sterke platen, vooral op den kop, die sterk bepanserd zijn bij middel van dikke beenschubben.

Zoo komen wij aan het kooltijdvak welke door een geweldige ontwikkeling van den plantengroei zich afteekent in de lage, moerassige streken, die zich als een gordel over het noordelijk halfrond uitstrekte. De met koolzuur bezwangerde atmosfeer die op de ontwikkeling der planten gunstig inwerkte, wordt door deze vastgelegd. De atmosfeer wordt gezuiverd en weldra is het vasteland voor dieren bewoonbaar gemaakt.

De snel groeiende massieven stammen ploffen weldra in de waterkommen neêr, waar zij afgesloten van de lucht en aldus voor verweering behoed, langzamerhand in steenkolen werden omgezet, terwijl intusschen steeds nieuwe individuen de plaats der neergestorte reuzen innamen.

In dit tijdvak zien wij de uitgestrekte kolenwouden samengesteld uit Calamieten of reusachtige paardenstaarten, die hun hollen stam tot op 30 m. hoogte verheffen, uit varens die met hoogen stam zich om dien van andere woudreuzen slingeren.

Als fossielen van het steenkolentijdvak vermelden wij: de Zegelboom, zoogenaamd naar de regelmatige soms zeer fijn geteekende lidteekens van de afgevallen bladeren op een reusachtigen boomstam en de Schubboom waarvan de ruitvormige bladteekens in spiralen den stengel omtrekken.

Een ideale voorstelling van het kolenwoud, waaraan natuurlijk de fantazij niet geheel vreemd kan zijn, geeft ons een denkbeeld van den plantengroei dier onmetelijke moerassen, waarin de reusachtige Paardestaarten met den voet in 't water stonden, indrukwekkende Schubboomen, hunne breede schermen hoog in den hemel verhieven, stijve Zegelboomen, daartusschen neergevallen of overhellende stammen der doode reuzen, prachtige boomvarens en ten slotte de slingervarens die den doortocht bijna volkomen onmogelijk maakten. De aardbewonende dieren ontbraken, in de moerassen leefden enkele reusachtige Salamanders, als de Branchiosaurus, waarvan sommige 15 m. lengte bereikten; en weldra ook Kikvorschen zooals de weinig aantrekkelijke Labyrinthodontes.

Op het einde van het kooltijdvak ondergaat de fauna en de flora langzamerhand wijzigingen. Enkele voorloopers van landdieren, namelijk kruipdieren en enkele hooger ontwikkelde planten, kenmerken het overgangstijdperk dat de aardkundige oudheid afsluit.

(Slot volgt.)

Europeesche Oorlog

In West-Vlaanderen en in 't Noorden van Frankrijk

Officieele telegrammen :

Uit Duitsche bron

Groot Hoofdkwartier, 13 Juni 1915.

Westelijk oorlogsterrein.

Bij Nieuwpoort, Diksmuiden, noordelijk van Arras en bij Hebuterne hadden artilleriegevechten plaats. Zwakke aanvalspogingen van den vijand in de duinen werden afgewezen. Zuidoostelijk van Hebuterne zijn infanteriegevechten aan gang.

De militaire stellingen van Lunéville werden met bommen gebombardeerd.

Oostelijk oorlogsterrein.

Noordoostelijk van Schawle deden onze aanvallen goeden vooruitgang. Kurz werd stormenderhand genomen. Vijandelijke tegenaanvallen mislukten. 8 officieren, 3350 man en 8 machiengeweren waren onzen buit.

Zuidoostelijk van den steenweg Mariampol-Kowno zijn de gevechten tegen van het zuiden aanrukkende Russische versterkingen opnieuw begonnen. Noordelijk van Praschmisch werden verder 150 man gevangen genomen. Op onze inbraak in de vijandelijke linies zuidelijk van Bolimow volgden in den nacht Russische tegenaanvallen, die alle zonder gevolg bleven. De gewonnen stellingen zijn vast in onze handen.

Onze buit steeg op dit punt tot 1660 gevangenen, acht kanonnen, daaronder twee zware en 9 machiengeweren.

Zuid-oostelijk oorlogsterrein.

Het bruggenhoofd van Sieniawa werd gisteren weer genomen. De vijand liet meer dan 5000 gevangenen in onze handen. Nachtelijke tegenaanvallen van den vijand mislukten. Ook oostelijk van Jaroslau en oostelijk van Przemysl leeft de strijd meer op. De troepen van generaal van Linsingen hebben Mlymiska genomen. De aanval op Zydaczkow gaat vooruit.

Opperste Legerbestuur.

Uit Fransche bron

W. T. B. PARIJS, 12-6-15. **Eerste bericht :** In Labyrinth drongen wij den vijand terug. Ten oosten van Labyrinth kwamen wij vooruit. Wij namen in de nabijheid van den steenweg Arras-Rijsel verbindingsloopgraven.

In het gebied van Hebuterne veroverden wij verschillige loopgraven.

Tweede bericht : Wij handhaafden onze stellingen voor Neuville St-Vaast.

In het gebied van Touvent, hoeve ten zuiden van Hebuterne, richtten wij stellingen in op plaatsen door ons veroverd.

In Champagne, bij Beau-Séjour, deden de Duitschers geene poging tot aanval.

W. T. B. PARIJS, 14-6-1915. **Derde bericht :** Vooruitgang onzer troepen in het gebied van Buval, ten noorden van Loretto en in 't gebied van Labyrinth; ten noorden van Arras hing een dikke nevel over het slagveld.

Vierde bericht : In het gebied van Arras artilleriestrijd, die in Loretto zeer hevig is. De vijand poogde in Aix-Noulette-Ecurie door ononderbroken beschieting de inrichting der stellingen, welke wij veroverden, te verhinderen. Onze artillerie verijdelde de pogingen.

Van elders niets te melden.

* * *

Aan de Russisch-Poolsche-Galicische grens

Uit Oostenrijksche bron

W. T. B WEENEN, 12-6-15: Tusschen Dniester en Proeth werden Jezierzany en Niezwiska bestormd. Onze troepen hebben te Var Horondenka den Dniester overschreden, Zaleszcyki werd genomen. Een kosakkenaanval werd door ons vuur verijdeld.

In Bukowina moesten de Russen de laatste stellingen aan den Proeth opgeven. Wij namen 5000 gevangenen.

Ten zuiden van den boven Dniester duurt de strijd voort.

Een Russische tegenaanval op Stanislau werd afgeslagen. Zurawno werd weder door ons hernomen.

WEENEN, 13-6-15 : In Z. O. Galicie drong het leger van Pflanzer verder vooruit. Wij namen Tysimenua, Tlumacz (oostelijk van Stanislau) en de Hoogten ten N. van Olesza. Ten Z. van Szernelua wordt gestreden. Nieuwe russische aanvallen tegen Zaleszisyki worden bloedig afgeslagen. In Bukowina over de Rijksgrenzen voordringend, werden de Russen teruggeslagen uit hunne langs de grens sterke en lang voorbereide stellingen. Meerdere plaatsen van Bessarabie werden bezet. Wij namen 1560 gevangenen. Aan den boven Dniester vallen de verbondenen met goed gevolg aan in de richting op Zydaczow, waar nog sterke russische krachten den zuidelijken Dniesteroever houden.

In Midden-Galicie deden wij een aanval om Siencawa in te nemen. Wij namen 3500 Russen gevangen.

Verders is de toestand onveranderd.

Uit Russische bron

PETROGRADE, 12 Juni. (Pet. Tele. A.) Mededeeling van den generalen staf: In den nacht van Donderdag op Vrijdag, en Vrijdagmorgen herhaalden de Duitschers ten westen van Szawle hun verwoede en hardnekkige aanvallen. De gevechten vonden plaats op het front over de dorpen Kusje, Rakjewo en Einoraitsi.

Gedurende den nacht slaagden de Duitschers er herhaaldelijk in tot aan onze draadversperringen door te dringen.

In de streek ten noorden van Szawle rukt een afdeeling vijandelijke troepen, hoofdzakelijk uit cavalerie bestaande, langzaam voorwaarts in de richting van Szekinow. Deze afdeeling komt uit het westen.

Op den linkeroever van de Dubissa, van Szawlani tot Betigola gingen wij tot den aanval over tegen de Duitsche strijdkrachten die op dat front voorwaarts rukken.

In de buurt van Mosciska zette de vijand zijn aanvallen voort.

Op den rechteroever van den Dnjester bleven wij op den 9en Juni druk oefenen op de vijandelijke linie over het front tusschen de rivieren Tismienica en Siwka.

Op den linkeroever van den Dnjestr, aan het front Poleszow-Buckaczowce, ontstonden in den nacht van 10 Juni hardnekkige gevechten om het bezit van de dorpen Holeszow, Lapszyn, Novoszyn, Wiszniow en Kozara,

Den 9den viel de vijand het bruggehoofd bij Halicz aan. De ontplooiing van onze troepen aan de Dnejstr-linie, stoomopwaarts van Halicz, maakte een overeenkomstige wijziging van het front van onze linie die de Pruth-linie bezet hield noodzakelijk. Terwijl deze manoeuvre werd uitgevoerd, sloegen onze troepen, die ten oosten van Stanislau (welke plaats wij zonder gevecht ontruimden) opereerden bij Podluze (5 K. M. ten Noordoosten van Stanislau) aanvallen van de Duitschers af en meer naar zuiden in de richting van Otynia.

* * *

De oorlog tusschen Italië en Oostenrijk-Hongarije

Het Zuidelijke oorlogstereel

Uit Oostenrijksche bron

W. T. B. — WEENEN, 12-6-15 : Artilleriestrijd aan Isonzo duurt voort. De Italianen hebben op den oostelijken oever bij Monfalcone en Karfreit, op punten die voor ons strijdfront liggen, voet gezet. Gisteren kwamen bij Plawa vijandelijke afdeelingen, maar werden teruggeslagen. Aan de Karinthiergrens in 't gebied van Monte Paralba werden vijandelijke aanvallen afgeslagen; wij bezetteden den berg. Eene vijandelijke poging om den berg Monte Piano weer te nemen, werd door ons verijdeld. De vijand is in Corlena d'Ampezza, Fiera di Primero en Borgo gedrongen.

WEENEN, 13 Juni 1915 : Aan den Isonzo bij Plaure hadden ernstige gevechten plaats. De Italiaansche poging om de oostelijke oeverhoogten te nemen, eindigde met het terugtrekken van den vijand. Gisteren kwamen de Italianen opnieuw over den stroom. Onze troepen konden ze terugslaan na heftige gevechten.

Aan Karenthier en Tiroler grenzen gaat de geschutsstrijd voort.

Uit Italiaansche bron

ROME, 12 Juni. (Reuter.) Officieele mededeeling: De vijand heeft getracht in het gebied van de Monte Negro ons in den rug aan te vallen. Zijne poging faalde, dank zij den weerstand en het snelle manoeuvreeren van de alpenjagers. Gradisca is nu vast in ons bezit.

W. T. B. — ROME, 13 Juni 1915 : Een lang ambtelijk bericht geeft eene daarstelling van de werkzaamheden tot hiertoe verricht door het Italiaansch leger en somt alle door de Italianen bezette steden op en bericht dat het Italiaansch leger bij zijn opmarsch groote verliezen onderging.

Het blad stelt den vooruitgang van het leger vast en sluit met het volk aan te manen zich aan geen overdreven optimisme over te geven, want de oorlog zal lang en moeilijk zijn.

Over Parijs wordt uit Rome gemeld : De Italiaansche troepen hebben Coligna bereikt. Hunne artillerie bestrijkt den steenweg naar Caparetto en Pelzzo.

* * *

In den Kaukasus

Uit Turksche bron

W. T. B. — KONSTANTINOPEL, 12-6-15 : Aan 't Kaukasusfront werd eene vijandelijke kolom die in de richting van Olty vooruitrukte, uit de omgeving verjaagd. Tusschen de krijgsverrichtingen en de Zwarte Zee viel de kruiser « Midelli » twee russische torpedobootvernielers aan, boorde er een van in den grond en beschadigde den andere. Aan de Dardanellen poogde de vijand aan te vallen; hij werd door ons vuur gedwongen in de loopgraven te gaan. Onze artillerie deed een munitiedepot in de lucht vliegen.

W. T. B. KONSTANTINOPEL, 14-6-15: De Russen verloren aan het Kaukasiesfront, in de richting van Olti, 1000 man.

Aan het Dardanellenfront poogde de vijand bij Ari Burnu een aanval. Hij werd teruggeworpen.

De krijgsverrichtingen bij Sidd ül Bachr tegen ons uitgevoerd, bleef zonder gevolg. Onze Anatolische troepen beschoten bij Sidd ül Bachr transporten. Het vuur dat de batterijen op de vijandelijke artillerie ten westen van Hissarlik richtte, had een goed gevolg.

Van elders niets bijzonders.

Uit Russische bron

PETROGRADE, 12 Juni. (St. P. T. A.) Officieele mededeeling uit den Kaukasus van 9 dezer: In de richting van de kust zijn het geweer- en kanonvuur weer begonnen. In de richting van Olty hebben wij druk op de Turken uitgeoefend in de streek van Arkins Achmesjen en 't dal van de Sewritsje.

* * *

OP ZEE

In den grond geboord

LONDEN, 12 Juni. (Part.) De Russische bark « Thomasina », die in den grond is geboord, kwam van Liverpool; het getorpedeerde stoomschip « Otago » was op weg naar Hull.

Op 40 mijl ten zuiden van Old Head, ter hoogte van Kinsale, is weer een treiler van Lowestoft in den grond geboord. De bemanning is 24 uren zonder voedsel in de sloepen geweest.

Getorpedeerd

W. T. B. — WEENEN, 14-6-15 : De Italiaansche onderzeeër « Medusa » werd door een onzer onderzeeërs in de Noordadriatische zee getorpedeerd en tot zinken gebracht.

Beschieting der Dalmatische kust door de Italiaansche vloot

WEENEN, 12 Juni 1915. Volgens de Bosnische Post : Op zaterdag morgend verschenen om 4 ure 15 min. eenheden der Italiaansche vloot voor Ragusa Becchia en beschoten de spoorbaan Uskoplje-Zelnika. Toen de vloot naderde, daalde juist een trein dalwaarts af en werd beschoten. Hij bereikte echter ongedeerd het station, waar hij in gedekte stelling het einde der beschieting afwachten kon. De Italianen schoten 100 granaten af en konden maar op enkele punten geringe schade aan de spoorbaan verwekken. Na een half uur hield het vuur op en stoomden de oorlogsschepen naar Ragusa, waar zij den lichttoren beschoten.

Getorpedeerd

W. T. B. — LONDEN, 13 Juni : De vischerssstoomsloep « Intrepid » uit Lowestoft is door een onderzeeër in den grond geboord.

W. T. B. — IPSWICH, 13 Juni : De « East Anglian Daily Times » meldt dat een schip met stukgoederen voor eenige dagen bij Aldeburgh aan de oostkust van Suffolk, door een vijandelijken onderzeeër getorpedeerd werd. Het schip mat 3-4000 ton en kwam van Buenos-Aires. Eene andere melding zegt dat het het schip « Leuctra » (3027 ton) gold.

W. T. B. — LONDEN, 13 Juni : Het visschersvaartuig « Waago » uit Grimsby is in de Noordzee door een duitschen onderzeeër getorpedeerd geworden. De bemanning werd gered.

Een stoomer der groote Sunlight-zeep fabriek getorpedeerd

LONDEN, 12 Juni 1915 : Naar eene melding der « Central News » uit Liverpool werd de engelsche stoomer « Sunlight », van de groote zeepfabriek der gebroeders Lever, op donderdag, 20 mijlen zuid-westelijk van Gatty Head, door een onderzeeër in den grond geboord. De 20 leden der bemanning werden door den regeeringsstoomer « Indian Empire » opgenomen.

Italië en de Oorlog

CHIASSO, 14-6-15: De Italiaansche bladen spreken de duitsche berichten tegen als zouden er op de hoofdkerken van Milanen en Venetië militaire posten staan. De bladen zeggen dat zulks nooit zal gebeuren.

Het Witboek van den Paus

Volgens vreemde bladen werd er gemeld dat de Paus zinnens was een Witboek uit te geven, waarin Hij zou te kennen geven wat Hij voor den Vrede gedaan had.

Nu wordt er uit Rome gemeld dat de Paus er niet aan denkt een Witboek uit te geven.

Wij kunnen het gelooven! Wij nemen ook aan dat de Paus persoonlijk vredelievend gezind is. Maar zijne volgelingen?... Dit is voor later!

Er is maar eene partij die met handen en voeten gewerkt heeft voor den Vrede, dat is de Socialistische Partij.

Dàt strekt ONS ter eere!

Een kleinzoon van Richard Wagner in het Italiaansche leger

De « Frankfurter Zeitung » verneemt uit Rome dat de jonge graaf Gil Gravina, kleinzoon van Wagner en achterkleinzoon van Liszt, als reserveofficier in de rangen van het Italiaansche leger strijdt.

Zijne moeder Blandina, geboren von Bülow, dochter van Mevrouw Cosima Wagner, is de weduwe van den Italiaanschen marine-officier Graaf Biagio Gravina, die van eene oude Normandische familie afstamt.

Dood van een Italiaansch patriot

Men meldt uit Turijn dat Kolonel Markies Negretto in de jongste krijgsverrichtingen, den dood op het slagveld gevonden heeft. Met zijn broeder, de afgevaardigde ter Italiaansche Kamer, was de overledene een der heftigste voorstanders van den oorlog en een vurig patriot.

Oostenrijksche vliegers in Italië

W. T. B. — ROME, 13 Juni 1915 (Agenzia Stefani) : Op zaterdag namiddag wierpen twee vijandelijke vliegers bommen op Mola di Bari en dan op Poliniano. De vliegen wierpen ook nog bommen Monopol.

In het Buitenland

In Holland

Hof van Arbitrage

De raad van beheer van het Permanente Hof van Arbitrage heeft met algemeene stemmen mr. L. P. M. H. baron Michiels van Verduynen wederom voor een tijdperk van vijf jaren herbenoemd tot secretarisgeneraal van het Hof van Arbitrage en de rekening en het verslag over 1914 met algemeene stemmen goedgekeurd.

Aan de schriftelijke stemming over beide zaken hebben deelgenomen de vertegenwoordigers van 29 staten, t. w., Amerika, Argentina, België, Chili, China, Columbia, Cuba, Denemarken, Duitschland, de Dominicaansche Republiek, Engeland, Frankrijk, Guatemalt, Haïti, Japan, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk-Hongarije, Spanje, Perzië, Portugal, Roemenië, Rusland, Siam, Zweden, Zwitserland en Turkije.

* * *

In Engeland

Verzekering tegen bommenschade

Te Londen worden de lezers van een groot halfpenny-blad verzekerd tegen... bommenschade. Tot nog toe zijn er reeds 101 uitkeeringen aan verzekerden gedaan, waaronder drie wegens schadeveroorzakingen door den luchtaanval die de vorige week plaats had.

Dat het schieten op vijandelijke luchtschepen voor beide partijen gevaarlijk kan worden, blijkt uit het feit, dat bedoelde verzekering zich ook uitstrekt tot « schade, veroorzaakt door onze eigen anti-luchtschepen-artillerie. »

Tegen zulke schade kan men zich verzekeren tot een maximum van 25 pond en voor de schade door luchtschepen veroorzaakt tot een bedrag van 250 pond.

Hevige brand

WTB. — LONDEN, 14-6-15: De « Park Royal Automobielfabriek, waar zich 300 in bouwzijnde legerautomobielen bevonden, werd door een brand vernield.

De toestand van Keir Hardie

LONDEN, 14-6-15 : Keir Hardie, de voorman der Engelsche S. D. A. P., is uit gezondheidsreden gedwongen 6 maanden rust te nemen.

Voor de oorlogsmunitie

W. T. B. — LONDEN, 12 Juni : Er werd besloten alle stedelijke werkplaatsen tot herstelling van munitie in te richten. Ongeveer meer dan honderd plaatsen komen alzoo naar schatting beschikbaar.

* * *

In Italië

De Etna

Uit Rome wordt aan de « Temps » geseind, dat het er met de Etna dreigend begint uit te zien. De vlammen slaan uit den vulkaan en gloeiende lava stroomt uit den krater.

In Rusland

Gesneuveld

Bij een verkenning der Russen, den 7den uitgevoerd in de buurt van Sjawle, is graaf Peter Benckendorff gesneuveld. Deze was een zoon van den Russischen gezant te Londen. Slechts kort te voren was Benckendorff van een zware verwonding naar het front teruggekeerd.

* * *

In Australië

Munitie

In den Australischen Senaat verklaarde de minister voor landsverdediging, dat tegenwoordig de Bond grootere wapenvoortbrengst had dan voor 't land zelf noodig was. De overschot zou naar Engeland gestuurd worden.

* * *

In Mexico

De opstand

De Mexikaansche consul te Londen heeft officieel bericht ontvangen van zijn regeering, dat de legermacht der constitutionalisten, onder aanvoering van generaal Carranza, bij Leon een groote overwinning heeft behaald op de tegenstanders onder de generaals Villa en Angeles, die naar het noorden zijn gevlucht. Carranza heeft zich meester kunnen maken van de geheele artillerie van Villa.

Inmiddels zal — vreezen wij — de burgeroorlog wel rustig zijn voortgang nemen. Dat pleegt, sinds de verwijdering van Porfirio Diaz van het bewind, in Mexico zoo de gewoonte te zijn. Iedereen behaalt overwinningen op iedereen en de burgeroorlog wordt voortgezet.

* * *

In Zuid-Afrika

Het proces de Wet

BLOEMFONTEIN, 12 Juni. (Reuter.) De Wet heeft zijn bekentenis van schuld aan oproerigheid herroepen. Het hof, dat hem niet in een nadeelige positie wilde brengen, heeft deze herroeping aanvaard.

* * *

In Amerika

Het manifest van Bryan

Aan de Amerikanen,

Gij hebt ongetwijfeld den inhoud der nota gelezen. Ik kom u langs dezen weg verzoeken uw oordeel te willen vellen over mijn besluit: liever af te treden dan de verantwoordelijkheid over het stuk te helpen dragen.

Ik ben er van overtuigd dat gij de oprechtheid van mijne inzichten zult erkennen, maar dat is voor mij niet voldoende. Goede inzichten kunnen in dezen tijd, in dit geval en in deze omstandigheden eene dwaling niet verschoonen. Indien uw oordeel tegen mij uitvalt, verlang ik geens de minste genade.

De voorzitter en ik stemmen overeen voor wat het doel betreft. Wij beiden wa-

---

FEUILLETON VAN «VOORUIT» (37

Jacob van Artevelde

DOOR

Hendrik Consolence

Artevelde had reeds eene lichte wonde aan het hoofd bekomen, het bloed liep hem langs de wangen af. Gewis, hij ware spoedig onder de overmacht bezweken, want alle speren en zwaarden waren tot hem gericht; maar de machtige Ghelnoot van Lens stond daar als een onverwinbare reus, nevens hem in plassen bloed te trappelen, en slaande met zijn zwaard in verblindende kringen op alwie zich onder zijn bereik durfde wagen. Onder zijn forschen arm vlogen de speren als droge twijgen aan stukken, en hij verpletterde de lichamen der ruiters onder hun ijzeren harnas. De heldhaftige Gentenaar spotte tusschen dit felle strijden nog met de vijanden, en riep hun in hoonende woorden toe dat zij den Opperhoofdman niet krijgen zouden. Met bloed was hij gansch overdekt, en zijnen neusgaten ontsnapte een vurige adem, die zichtbaar in damp uit zijne longen opsteeg.

Welke wonderbare manhaftigheid de dappere Ghelnoot ook aan den dag legde, zoo bedroog hij zich echter over den waarschijnlijken uitslag dezer schrikkelijke worsteling. Inderdaad, zooals de strijd zich nu vertoonde, kon niets den opperhoofdman en hem zelven van eenen gewissen dood redden. Zij waren langs alle kanten omsloten door eene ondoordringbare schaar vijanden, terwijl de verraste Gentenaars op andere plaatsen insgelijks waren opeengedrongen en werks genoeg hadden om zich zelven te verdedigen.

Onderwijl hield Geeraart Denys zijn leger nog altijd bezig met tegen den kleinen hoop ruiters een schijnstrijd te voeren; zijne mannen hadden grooten aanval der Leliaarts wel bemerkt en hoorden nu het ontzettend krijgsgehuil als een verren donder in de lucht hergalmen. Vele Centeniers en Konstabels begonnen argwaan te krijgen over hetgeen er geschiedde, en vermoedden met recht dat de aanval, welken zij nu afkeerden, slechts eene krijgslist was om de stormers van hunne borstweer te berooven. Hetzelfde gevoel heerschte onder de gezellen; doch zij mochten op zware schandstraf hun gelid niet verlaten. Daarenboven, de Deken der tijkwerkers, die de achterhoede had, dreef het leger immer vooruit, terwijl Geeraart Denys, door zijn onophoudend geschreeuw, allen raad en elke bemerking onmogelijk maakte.

Lieven Denys bevond zich op het einde der derde schaar van St-Jorisgilde. Wonderlijk scheen zijne houding in zulke omstandigheid; hij was bleek en beefde zichtbaar, terwijl hij gedurig zijne oogen naar den kant der stormplaats gericht hield, ofschoon hij die niet kon zien. Het was voor zich zelven niet dat hij aldus vreesde; in zijn liefderijk hart sprak eene geheime stem die hem zeide dat Artevelde in levensgevaar verkeerde en misschien reeds onder den aanval der ruiterij verpletterd lag. Deze gedachte deed hem schrikkelijk lijden: het beeld zijner bedroefde Veerle en het bloedig lijk haars vaders zweefden hem beurtelings voor de oogen en hij, vermeesterd door deze akelige droomen, stapte in zelfvergeten voort, zonder acht te geven op hetgene rondom hem geschiedde.

Op dit oogenblik naderde het leger eene soort van opgeworpen dijk, waarvoor eene smalle gracht zich uitstrekte.

De jonge Lieven deze hoogte ziende, liet zich eensklaps door zijn voorgevoel wegsleepen en liep tot aan de dijen door het water om den dijk te beklimmen. Daar staande, sloeg hij eenen blik naar de stormplaats en zag de ruiterij in vol gevecht Arteveldes leger bestrijden; het gezicht der vluchtende Vlamingen bewees hem dat de vijand de overhand had.

Niets gehoor gevende dan zijne grenzelooze liefde voor den Wijzen Man, liet hij een snijdenden gil en kwam in volle vaart weder door het water tot bij den standaard van St-Joris geloopen; hij blikte haastig rond naar zijnen vader, doch dezen niet spoedig genoeg ziende, rukte hij den standaard uit de handen van dengenen die hem droeg en, met dit teeken vooruitloopende, riep hij met volle kracht:

— Mannen, mannen! Vooruit! Volg mij! Men vermoordt den Opperhoofdman! Onze broeders, onze broeders! Gauw! gauw!

De daad van Lieven werd door al de scharen en zelfs door de Oversten toegejuicht; ieder keerde zich om en allen volgden hem in vollen loop.

Toen Geeraart Denys bemerkte dat men zijne bevelen miskende en het onmogelijk geworden was zijn leger nog terug te houden, spande hij zelf al zijne krachten in om het St-Jorisgilde vooruit te geraken. Hierin gelukt zijnde, nam hij den standaard uit de handen zijns zoons en liep er mede naar de stormplaats op, alsof hij haast had om Artevelde ontzet te doen.

De Gentenaren behoefden echter de aanmoediging des Overdekens niet om ter hulp hunner broederen te snellen. — Als een losbrekend onweder ploften zij te gelijk, met razend wraakgehuil, onvoorziens op de vijandelijke ruiterij en, daar zij deze van achter aanvielen en volgens hunne gewoonte met goedendag of zwaard de beenen der paarden verbrijzelden, velde elk hunner slagen eenen ruiter neder. Op minder dan een oogenblik veranderde het gevecht in eene ijselijke slachterij: de stormloopers, nu door hunne broeders ontzet, sprongen met vernieuwde woede tegen den vijand op en deze, aldus op zijne beurt in eenen zich immer toewringenden band gesloten, werd eerst overhoop gedreven en dan langs alle zijden onweerstaanbaar bevochten. Onderwijl hadden nog twee Vlaamsche helden dwars tusschen de paarden door zich eenen weg tot Artevelde gebaand. Nu stonden daar vechtend voor hem Lieven Denys en de blauwverwer Lieven Comyne, die hem langs voren beschutte, terwijl Ghelnoot en zijne gezellen van ter zijde en langs achter de laatste pogingen der wanhopige vijanden verijdelden. Welhaast boorden Lieven Comyne en de jonge Denys met andere dappere gezellen door de ruiterschaar, die Artevelde nog omsingeld hield, en zoo voerden zij den Opperhoofdman te midden van het Vlaamsche leger.

Artevelde klom even spoedig boven eenen hoop geslachte paarden en stak zijn zwaard in de hoogte, opdat het gansche leger hem zage; met begeesterde stem schreeuwde hij:

— Heil Gent! Heil Gent! Aan ons den zege! Houdt Vlaamschen moed!

Hij daalde even gauw van de paarden af. Terwijl een onbeschrijfelijk gejuich na zijne woorden volgde, zeide hij iets tot Ghelnoot en vertrok op eenige stappen achter de strijdplaats. Hier raapte hij haastelijk eene sterke bende te zamen, en liep er mede van het slagveld.

De ruiters, deze beweging merkende, waanden dat het vluchtelingen waren en schepten nieuwn moed, maar toen zij zagen dat de Opperhoofdman niet verre van de stadspoort zijne mannen nedersloeg en daar een vierkant vormde, beving hen eene diepe vrees. — Er was geene uitkomst voor hen meer; overwinnen was hun onmogelijk, vluchten konden zij insgelijks niet, vermits de brug van Biervliet nu afgesneden was.

Deze gelukkige voorzorg van Artevelde vernaastte zichtbaar de beslissing van den slag. Allengskens begonnen hier en daar de gevesten der zwaarden in de hoogte te rijzen en de Leliaars om genade te smeeken; het duurde niet lang of de nog overblijvenden gaven zich gevangen, en op het donderend strijdgeschreeuw volgde nu het onvermengd gejoel der blijde Vlamingen.

(Wordt voortgezet.)

achten eene vredelievende oplossing voor het geschil dat ontstaan is tusschen Duitschland en Amerika. Eene vredelievende oplossing is niet alleen ons beider hartstochtelijke wensch — wij bidden en smeeken er om.

Maar voor wat betreft de middels, die moeten aangewend worden om eene vredelievende oplossing te bekomen, loopen onze gedachten onvereenigbaar uiteen. Waren nu onze uiteenloopende gedachten niets anders dan onze persoonlijke gedachten, dan ware dat nog van geene al te groote beteekenis.

In werkelijkheid handelt het zich in deze om den keus tusschen twee verschillende stelsels. Onder de invloeden, waarvan de regeeringen zich bij hare onderlinge betrekkingen bedienen, zijn er nu twee die eene alles overheerschende plaats ingenomen hebben en regelrecht tegen elkander inwerken, namelijk : het gezag en de overreding.

Het gezag treedt beslist op en gaat te werk bij middel van het ultimatum. De overreding maakt gebruik van bewijsvoeringen, knoopt onderhandelingen aan en verlangt onderzoek. Het gezag handelt volgens een oud stelsel en de overreding neemt een nieuw stelsel aan, dat de algemeene broederlijkheid voor doel heeft.

Als ik de nota aan Duitschland juist uitleg moet ik zeggen dat zij meer overeen stemt met de grondbeginsels van het oud stelsel dan met deze van het nieuw stelsel. Ik geef gercedelijk toe dat de inhoud gesteund is op de in overvloed voorhanden zijnde precedenten.

Maar dat oud stelsel heeft aanleiding gegeven tot alle vroegere oorlogen, en nooit is de ontzettende waanzinnigheid ervan zoo klaar aan den dag gekomen als op den huidigen oogenblik. De beschaafde christelijke volkeren in Europa zijn elkander te lijve gegaan en daar heeft de oorlogskoorts ook onze Jingoes aangegrepen!

Als deemoedigen volgeling van onze vredesapostels, als overtuigden gelooviger in de prophetie «dat zij door het zwaard zullen vergaan die het zwaard trekken», kom ik u bidden mij te willen rekenen bij diegenen die er ernstig op aandringen om een weg in te slaan langs denwelke er niet hoegenaamd aan te twijfelen valt dat de regeering er op uit is om de onderhandelingen met Duitschland voort te zetten tot op den oogenblik dat er eene vriendschappelijke overeenkomst tot stand gebracht, of ten minste, tot op den oogenblik dat de druk van het oorlogsgevaar verdreven is — tot op den oogenblik dat wij ons, in de herinnering aan de geschiedkundige vriendschap, kunnen wenden tot de tallooze banden die op elk gebied bestaan tusschen Duitschland en Amerika!

Een groot volk heeft voor plicht de verdwaalde menschen uit de duisternis van den afschuwelijken oorlog te geleiden naar het zonnelicht van den dag waarop de zwaarden zullen omgesmeed zijn in ploegijzers.

Waarom zouden wij dien eervollen plicht niet op ons nemen en waarom zouden wij daartoe een enkelen dag aarzelen? De volkeren zullen dan dadelijk moeten inzien en erkennen dat een duurzame vrede onder de menschen niet kan gesteund zijn op de vrees of den angst. Dra zal dan de dag komen waarop de volkeren hun vertrouwen zullen stellen in de wederkeerige menschenliefde die, al wordt zij door de aanbidders van den oorlogsgod als zwakheid veracht, zich overal meer en meer zal doen gelden naarmate dat alle andere middels zullen falen!

De publieke opinie en de nieuwe nota aan Duitschland

W. T. B. — KOPENHAGEN, 13 Juni : Uit New-York wordt gemeld : De Amerikanen treden over 't algemeen het standpunt der nota bij; zij vinden daarin niets wat Bryan's plots afreden zou kunnen verklaren. De algemeene opvatting in financieele en politieke kringen is dan ook dat de nota, trots de bestemde herhaling van vroegere vorderingen, vele uitwegen laat voor verzoenende onderhandelingen. Men neemt daarom algemeen aan, dat geen ernstig gevaar voor afbreuk der diplomatische betrekkingen bestaat.

Aan de Beurs had eene algemeene koersstijging plaats.

Dernburg terug naar Duitschland

NEW-YORK, 13 Juni : De Duitsche Staatssekretaris Dernburg is aan boord van den stoomer «Bergensfjord» naar Duitschland teruggekeerd. Hij weigerde zich te uiten over de oorzaak van zijn vertrek.

* * *

Op den Balkan

BULGARIJE
Oorlogsmateriaal

W. T. B. — SOFIA, 12 Juni 1915 : Het Presse-ambt maakt eene nota bekend over de in Denemarken door Bulgarije gekochte geweren.

De nota verklaart dat geene schaduw van verdenking over den aankoop van dit oorlogsmateriaal gerechtvaardigd is.

ALBANIE
Nog steeds de opstandige Albaneezen

Uit Chiasso wordt gemeld: De Albaneezen hebben de belegering van Durazzo moeten opgeven en zijn in de richting van Skutari afgemarcheerd. Ena Pascha hoopt hen de wegen af te snijden. Hij is met zijne troepen Tirano binnengetrokken en door de Serviërs broederlijk begroet geworden. Durazzo moet ten gevolge der beschieting door de Albaneezen zeer geleden hebben.

W. T. B. — ROME, 12-6-15 : De Serviërs bezetteden Tirana en rukten op Durazzo aan.

IN BELGIE

Onze bevolking

Op 31 december 1912 was de Belgische bevolking 7,571,387 inwoners. Deze bevolking moest einde december 1914 omtrent 7.800.000 zielen beloopen.

Van dit cijfer bevinden er zich op dit oogenblik 200.000 vluchtelingen in Holland; 180.000 in Engeland; 160.000 in Frankrijk; 200.000 in het leger, of een totaal van omtrent 750.000 personen die buiten het land verblijven en 7 millioen die nog in België zijn.

* * *

TE GENT

Briefwisselingen

Wij ontvangen het volgende:

Gent, 13-6-1915.

UITDAGINGEN AAN DE DARSEN.

Gezel Hoofdopsteller,

Sedert men terug aan het werk is, kan men niet meer inbrengen dat er aan de darsen niet regelmatig gewerkt wordt.

Wilt U het bewijs? Komt eens per week de werken bezoeken en gij zult verwonderd staan wat grond er uit gedolven is.

Welnu, Gezel, ondanks er nu goed gewerkt wordt, is het toch niet wel voor de kommissie der darsenwerken, want men komt nu een bericht uit te hangen, dat wij kinderachtig (?) zijn. En om dit te staven hangt men daarnevens een lijstje met de nummers van 18 ploegen welke de misdaad gegaan hebben van in de week van 29 Mei tot 4 Juni... 1 tot 9 wagens tekort vervoerd te hebben, wat dan nog kan betwijfeld worden, want er kan door onopletendheid der onfeilbare pointeurs ook wel eenige schreefjes te weinig op hun boekje staan.

En aangenomen dat deze ploegen het minimum niet bereikt hebben, dan diende men toch eerst eens te onderzoeken of dit niet de schuld is door den vetten grond zelven in plaats van misbruik der werklieden.

Gezel Opsteller, de werklieden in het algemeen denken dat het niet het getal van 1 tot 9 wagens per week te weinig is dat een doorn in die heeren hun voet is, maar wel dat men niet weet wat uitzoeken om de werken te kunnen stilleggen.

Maar dat de heeren het zich voor gezegd houden: men heeft ons eens allen als luiaards eene hongerkuur laten ondergaan, maar de Gentsche werkers zullen niet dulden dat men dit nog eens herhaalt.

En dat zij niet vergeten, de heeren der kommissie, dat zij 6000 tot 7000 werkersfamiliën kunnen broodeloos stellen, maar dat deze zelfde hongerlijders hun in tijd van kiezing kunnen zeggen : Gij zijt bedankt, heeren, gij hebt in tijd van oorlog geene vakantie gehad, want gij zijt vermoeid en... rust in vrede.

Een darsewerker : J. C.

ONS ANTWOORD

Na genomen inlichtingen blijkt het dat de Commissie sommige darsewerkers «kinderachtig» geheeten heeft, niet omdat zij van 1 tot 9 kruiwagens te weinig hebben geleverd in de week, maar omdat weer velen vóór den tijd willen doorgaan, zoodat de surveillanten ze moeten tegenhouden, als aan de barriere.

Ehwel zegt, voor werklieden die vroeger 10, 11, 12 en soms langer moesten werken op 't fabriek, in werkhuis of thuis, en nu maar 4 uren hebben te arbeiden en... voor den tijd willen weggaan, is dit niet «kinderachtig» voor groote menschen?

Onze briefwisselaar heeft verders nog tweemaal ongelijk.

Eerstens, hij haalt opnieuw aan dat de darsewerkers voor luiaards werden aangeschreven.

Waarom dit niet laten slapen?

Vóór het stilleggen der werken waren er ploegen die 100, 80, 60, 20, 2 en 000 kruiwagens in de week vervoerden en de grootste meerderheid vervoerde niet wat zij konden.

Dit is bewezen en bekend.

Nu vervoeren allen, men mag bijna zeggen allen, het voorgeschreven getal kruiwagens.

't Is dus van slecht, zeer goed geworden ...sinds het stilliggen der werken.

Waarom dezen schoonen uitslag enkel na het stilleggen en niet vóór?

Waarom als groote menschen, strenge straffen noodig maken om een werk te verkrijgen dat nu allen, ja op zeer weinigen na, alle darsewerkers verrichten?

Was dit het werk van verstandige menschen? En is het met dergelijke handelwijze dat eene verdrukte, miskende klasse als de werkende klasse, tot hoogere rechten, beter leven en meer waardeering komt?

En het treurigste is nog niet dat die schoone uitslag aan de darsen maar na de wegzending is verkregen, maar dat die feiten, die elkeen kent, door onzen briefwisselaar niet willen gekend zijn en hem aanzetten tot dwaze bedreigingen.

Hierin bedriegt hij zich voor de tweede maal. Hij bedreigt met de kiezingen!

Als de darsewerkers, die van het gedacht van onzen briefwisselaar zijn, in de toekomst niet beter zullen stemmen dan zij over het darsewerk oordeelen, ehwel merci!

Sommige onzer lezers zullen wellicht zeggen : «Waarom dagelijks brieven nog opnemen en in 't lang bespreken? Die darsekwestie werd immers volledig in het blad afgedaan.»

Neen, lezers, voor zooveel de plaatsruimte in ons blad het toelaat, zullen wij dergelijke brieven opnemen en bespreken, omdat wij door overreding, door de herhaling en steeds herhaling van onweerlegbare bewijzen, onze briefwisselaars en zij die hunne gedachten deelen, willen overtuigen dat zij ongelijk hebben, zich zelve verbitteren, zich voor de werkerskwestie verzwakken en kiemen van verdeeldheid zaaien, die wij niet willen laten opschieten.

«Vooruit».

? ? ?

Gent, den 12 Juni 115.

Gezel Opsteller van «Vooruit»,

Ik lees in een der laatst verschenen nummers van ons blad, dat de algemeene herziening der inschrijflijst van het Werk der Stedelijke Voeding, op zoo en zoo een datum zal geschieden.

Er werd mij gevraagd, van velc zijden, welke personen met deze herziening zijn gelast.

Die vraag is zeer ernstig, als men weet, dat er bureelen zijn die nooit een lid der Werkliedenpartij telde, dat er anderen zijn waarvan de vertegenwoordiging der W. P. en Liberale Partij, haar ontslag nam, of liever er van ondertrok, omdat zij toch niets had te zeggen.

Als men daarbij weet, dat het hoofdbureel nooit bijeen kwam, en geheel dit grootsch werk aan een drijtal menschen overlaat, dan zult gij met mij verstaan, dat bovenstaande vraag wel is gegrond.

Misschien zou een antwoord op die vraag ons kunnen inlichten, waarvan er, bij de algemeene herziening, zooveel onzer vereenigde leden min portie bekomen dan zij vroeger hadden!

Met dank.

Uw lezer,
K. H.

Gruwelijk drama te Antwerpen

MOORD GEVOLGD DOOR ZELFMOORD

Op het einde der verleden week werd de volkrijke buurt der Deurnestraat in opschudding gebracht door de ontdekking van eene schromelijke misdaad, bedreven op eene mansardekamer van het huis 40 van gemelde straat.

Het was de bewoners van het huis sinds een paar dagen opgevallen dat de bewoners der mansardekamer, een manspersoon en een jonge vrouw, niet meer te zien waren. Daar het koppel steeds twistte, ruzie maakte, en zelfs tot vechten overging, meende men dat zij er vandoor getrokken waren, toen nu vrouw Marie Dhaenen, eene kamer onder de mansarde bewonende, met ontsteltenis bemerkte dat de zoldering eene roode tint vertoonde, en zelfs dat er bloed naar beneden zijpelde. Iets kwaads vermoedende, werd dadelijk de politie der 5e wijk verwittigd.

De van dienst zijnde officier, vergezeld van een politieagent, begaf zich dadelijk ter plaats voor het noodige onderzoek. Men vond echter de deur der mansarde gesloten, en om binnen te geraken was men genoodzaakt ze open te breken.

Pas was de deur geopend, of een verpestende geur kwam uit de kamer de politiebeambten toegewalmd, en een akelig schouwspel trof hunne oogen.

In het vertrek, vond men twee in ontbinding verkeerende lijken: de vrouw lag met afgesneden hals op het bed, de moordenaar hing opgeknoopt aan den stijl van het bed.

Dr Jacquet stelde vast dat de dood reeds eenige dagen haar werk voltooid had. De vrouw zou een dag vroeger gestorven zijn dan haar moordenaar. Beide lijken werden bij hoogdringendheid naar het doodenhuis der Korte Dijkstraat overgebracht.

De man is een zekere Jaak V..., 36 jaar oud, dokker van beroep, Hollander van geboorte; de vrouw is de genaamde Marie X., 20 jaar oud, wonende Borsbeeckstraat, te Borgerhout.

Het mes waarmede de moordenaar de andere den hals heeft overgesneden, werd op de mansarde weergevonden, en in beslag genomen.

Op de tafel in de kamer vond men een papiertje, waarop eenige woorden geschreven stonden.

Uit het getuigenverhoor blijkt wel dat de moordenaar hier met voorbedachtheid te werk gegaan is, doch niemand van de huisbewoners of geburen kan bepaald verklaren wanneer de gruwelijke misdaad voltrokken is. Zondag l.l., was Maria X., nog gezien geweest en Maandag was Jaak V., nog op schok geweest.

In eene herberg der Lange Nieuwstraat, waar het koppel meermalen kwam, was Zondag l.l., de moordenaar nog binnen geweest, had er getrakteerd, de elektrieke piano laten spelen, maar bij zijn heengaan gezegd dat hij zijne kleederen aan zijnen broeder gegeven had, en hij zich ging van kant maken. Sinds werd hij daar niet meer gezien. Het parket wordt ter plaatse verwacht.

Vreeselijk onweder

TE ST-TRUIDEN

Een vreeselijk onweder, zooals wij er sedert verscheidene jaren niet meer beleefden, woedde verleden week boven deze stad en het omliggende. De hevige stortregen die het vergezelde, richtte groote schade aan: op vele plaatsen werden de graangewassen gansch neergeslagen en de beetenplantjes uitgespoeld. Van den steenweg naar Zout-Leeuw, welke bij die gemeente over eenigen tijd door een korteren weg werd vervangen en nu in veld was herschapen, spoelden sommige deelen op aanzienlijke diepte uit.

Doch de bliksem veroorzaakte eene reeks ergere ongelukken. Tusschen Healen-Bosch en Orsmael (Brabant), werd een vader van zes kinderen, Rutten genaamd, gedood. Te Attenhoven (Luik) brandde een huis af.

Op den Bornedries (gehucht Melveren) werden 2 mannen getroffen; zij bleven lang bewusteloos liggen, maar kwamen er overigens goed van af: een van beide die juist onder eene ijzerdraadafsluiting wilde doorkruipen, werd eenige meters ver geslingerd. Niet ver van daar, bij het kasteel van Terkeelen, werd een groote eik gansch versplinterd. Maar wat de gansche stad in verslagenheid dompelde, is de dood van den heer Urbaan Timmermans, geneesheer. Terwijl hij naar de stad voortspoedde, werd hij onder een olm, langs de weg naar Haselt, bij voornoemd gehucht, neergebliksemd. Een knaapje dat hem vergezelde, bleef ongedeerd; een soldaat van den wachtpost aan den spoorweg naar Tongeren bleef lang bedwelmd.

SPORT

Voetbal

Match betwist tusschen het tweede elftal der Gentsche Voetbalclub en het eerste elftal der Verbondenen van Wondelgem, bleef ten voordeele der eerstgenoemde met 3-1. — Match betwist tusschen de Gentsche Voetbalclub en de Ganda, bleef ten voordeele der Gentsche Voetbalclub met 3-1.

Zondag 13 Juni heeft de ontmoeting plaats gehad tusschen « F. C. St-Bernard II » (Paternage Gendbrugge) en «F. C. Union Gantoise II». De overwinning bleef aan «F. C. Union Gantoise II» met 5-1.

GENT

Kunstkronijk

De «Kunstkring van Instrumenteele en gezongen Kamermuziek» heeft Zondag 13 Juni, in de zaal der Koninklijke Maatschappij «De Melomanen», op eene waardige wijze van het Gentsche publiek afscheid genomen.

Het programma, zoo eklektisch als het zijn kon saamgesteld, bevatte eene reeks hervraagde fragmenten uit de gewrochten der gekende vreemde meesters: Lalo, Mozart, Bach, Grieg, Dvorák, Sinding, terwijl ook aan onze land- en stadgenooten Franck, Mathieu, Morel de Westgaver, Roels en Van Duyse eene belangrijke plaats op den spelwijzer was ingeruimd.

Wij mogen zonder blozen de bekentenis doen dat het zanggedeelte vooral ons verrukt heeft.

Het kwartet bestond uit Mej. M. Devos en L. ten Berge, de hh. J. Verniers en L. Arschodt en voor de uitvoering van alle liederen zonder onderscheid: het «Ave Verum» van Mozart; «Quand sous le sombre voile» van Bach:

Lorsque dans la nuit sombre,
La lune apparaît dans l'ombre,...

«Aan Zee», van Roels:

Mijn hart is als de zee,
't Is storm en eb en vloed,...

waarvan de zangbegeleiding, het ruischen der zee, door sopraan, mezzo-sopraan en baryton ons minder gelukkig scheen; «de Nacht verdwijnt», van F. Van Duyse:

De nacht verdwijnt,
Als Venus gaat verschijnen
Met den dageraad...

«Freyhir», van Mathieu, een uittreksel uit het lyrisch en symfonisch gedicht onder dien naam:

L'autômne a lui, voici novembre...

betuigden de talrijke muziekliefhebbers hunne bijzondere instemming.

Het instrumenteele gedeelte in den Kunstkring is gedurende gansch het seizoen aan de hh. J. Drubbel, viool; J. Arschodt, basveld en G. Metdepeninghen, klavier, toevertrouwd.

Het viel deze kunstenaars niet moeilijk hunne faam te handhaven. Eens te meer hebben zij ons hun rijk begaafd spel laten bewonderen en de uitvoering der fragmenten uit de werken van Lalo, Grieg, Dvorák en Sinding was prachtig.

Finis coronat opus, het slot heeft het werk bekroond. E. H.

* * *

In den Nederlandschen Schouwburg

TEN BATE ONZER KUNSTENAARS

Donderdag aanstaande gaat dus voor de eerste maal «Het Kind», tooneelspel in 3 bedrijven van Jacqueline Reyneke-van Stuwe.

Deze kunstvertooning is onzer lezers ten zeerste aanbevolen. De vertooning begint om 7 uur (Duitsche tijd).

Wij hebben ook een ander verheugend nieuws te melden. Zooals men weet was er reeds van vóór eenige maanden een steunkomiteit gesticht, dat inschrijvingslijsten in omloop bracht tot het inrichten eener reeks van drie vertooningen.

Zaterdag laatst heeft bovengenoemd comiteit besloten deze vertooningen te geven op drie achtereenvolgende ZONDAGEN zijnde 20 Juni, 27 Juni en 4 Juli.

Men voert op : Zondag 20 Juni, «Het Kind», waarvan de eerste vertolking Donderdag 17 Juni plaats heeft.

Zondag 27 Juni, heel waarschijnlijk : «Het Hoogste Recht», en voor Zondag 4 Juli : «Prima-Donna», van A. Hendrickx.

Zooals de liefhebbers van tooneel kunnen vaststellen, is het samenstellen der programma's door M. Arie Van den Heuvel eene ware aantrekkelijkheid, zeer afwisselend en vol beteekenis op kunstgebied.

Nog steeds zijn voor al de aangekondigde vertooningen kaarten te bekomen, die van heden af, 's namiddags, aan het bureel van den Nederlandschen Schouwburg kunnen genomen worden.

Voor hen die KUNNEN : solidariteit betoonen en kunst genieten, ziedaar wat zij zich tot plicht moeten aanzien.

Wij doen een warmen oproep en eene aanbeveling bij de minnaars van ons Nederlandsch Tooneel om zich bijtijds van kaarten te voorzien.

****

VOORDRACHTEN

M. Burvenich, chef van den stedelijken plantendienst, noudt **Dinsdag 15 Juni**, om 4 ure (Duitsche tijd) eene wetenschappelijke les in de Boekerijzaal van «Ons Huis».

Onderwerp:

Het plantenleven

M. A. Collumbien, professor aan de tuinbouwschool te Gent, zal **Donderdag 17 Juni**, zelfde uur en plaats, spreken over:

Het tuintje van den werkman

****

MOORDPOGING

Zondag avond, te 10 1/2 uur, hebben twee duitsche policiemannen, den patrouilledienst doende, op den 10e wijk zekere Gustaaf Scheire aangehouden, 41 jaar oud, wonende Dahliastraat, 38, die, tijdens een twist op de Ryhovelaan, twee messteken had toegebracht aan Napoleon Van Herzele, 29 jaar oud, dokwerker, wonende Kerkstraat, 11.

Van Herzele, was getroffen door eene steek in den buik en eene in de borst.

Scheire zelf was erg gekwetst in het gelaat: de top van zijn neus was bijna weg. De toestand van Van Herzele is erg. Hij werd, na door dr. Van de Putte te zijn verzorgd, naar het hospitaal gevoerd.

Scheire moest, vooraleer opgesloten te worden, door Dr. De Keghel verzorgd worden.

Van Herzele is vader van 3 minderjarige kinderen.

Stadsnieuws

— **WIE BEZORGT** aan het Sekretariaat der Metaalbewerkers de brochuur : «De Loonstandaard der Metaalbewerkers van 1896», geschreven door J. De Clerck?

— **BRAND.** — Op het tweede verdieg van den bar in de Belgradestraat, 13, is brand ontstaan. Oorzaak onbekend. De pompiers hebben een uur moeten werken vooraleer het vuur meester te worden.

De schade, tamelijk belangrijk, is door verzekering gedekt.

— **ZIEK GEVALLEN.** — De 43jarige Jules Verheughe, daglooner, wonende Veerstraat, 41, is op den Antwerpschen steenweg ziek gevallen. Hij is naar de kliniek van Dr. Vercauteren te zijn verzorgd, naar het hospitaal overgebracht.

Algemeen Kunstverbond voor beide Vlaanderen

KUNSTTOMBOLA

LIJST DER PRIJZEN.

I. — Schilderijen, teekeningen en gravuren.

Doode Natuur door Mej. A. Acart, 48125. — Landschap door Ferd. Aelman, 17675. — Winter door Rob. Aerens, 44543. — Avondschemering door Or. Bauwens, 26389. — Stilleven door Jac. Bergmans, 27064. — Pastel door P. Blomme, 42110. — Brugge door Pr. Boss, 46140. — Wolk door J. Boulez, 31701. — Westende door Prof. Boulvin, 29084. — Tichelrij door Maur. Callewaert, 23099. — Biddende Populieren door René Callewaert, 28232. — Stilleven door Mevr. Cauterman, 19923. — Bloemen door Mevr. Cauterman, 38709. — Zeezicht (teekening) door Ceupens, 16276. — Werklieden door Chabot, 31215. — Bloeiende Appelaars door Osc. Coddron, 23164. — Impressie door Osc. Coddron, 42034. — Zeezicht door A. Cogen, 40929. — Bloemen door Mej. Coupé, 40524. — Venetië door Alf. Cuyper, 48257. — De Spin door K. De Bondt, 31460. — Chrysanthemus door Leonard De Buck, 39244. — Winteravond door J. De Coster, 22233. — In de Weide door Gust. De Keukelaere, 19628. — Zoneffect te Deurle door Mevr. barones de la Faille, 45392. — Gehucht door Mevr. barones de la Faille, 39738. — Baadster door Ach. De Maertelaere, 28774. — Verdoemenis van Faust (litho) door Cl. De Porre, 43626. — Doode Natuur door H. De Praet, 30887. — Stilleven door Mej. H. De Reuse, 10053. — Juni-Morgen door Rod. De Saegher, 27997. — Daken door Aug. De Smet, 27201. — Penneteekening door Alf. Dessenis, 38331. — Kouter te Laethem door Alf. Dessenis, 11603.

Boer (litho) door Alf. Dessenis, 20051. — Bij Nieuwpoort door Alb. De Vos, 49660. — Stilleven door Paul De Vos, 33452. — Zicht op de Coupure door Mev. De Weert, 30209. — Valavond door Jul. De Wette, 24573. — Morgendzon door Jul. De Wette, 10577. — Bloemen door Mej. Dumoulin, 22653. — Landschap door Mevr. A. Dutry, 33857. — Boschwachtershut door Alb. Dutry, 28977. — Bosch (pastel) door Alb. Dutry, 18329. — Pastel door Mej. Dutry-Massy, 44210. — Pastel door Mej. Dutry-Massy, 27803. — Schets door H. Goossens, 47665. — Zonnige huizen door P. Goruse, 19729. — Violetta door Geo. Guequier, 26680. — Vruchten door Mevr. Haut-Goedts, 12825. — Knocke (ets) door A. Heins, 18899. — Zoute (ets) door A. Heins, 34346. — De Yservallei (litho) door A. Heins, 42712. — Begijnhof te Diest (litho) door A. Heins, 10594. — Eene arme vrouw door Prosper Hoste, 32968. — Zomer-morgen (Park) door Prosper Hoste, 39438. — Zomervreugde door M. Huys, 17955. — Karenveld door M. Huys, 25633. — Chrysanthemus door Mevr. Jonnaert, 30490. — Studiekop door Vic. Lorein, 32761. — Boeten door Mevr. Leboucq, 22232. — Avond te Scheveningen door H. Le Roy, 13439. — De Geeseling door Theo Lybaert, 34263. — Studiekop door Adr. Maertens, 32356. — Kerk te Vlassenbroeck door Adr. Maertens, 36057. — De Hoeve door Oct. Malfait, 46248. — Avond in de Kempen door J. Miry, 41111. — Juni door Guill. Montobio, 49550. — Meimorgen door Mej. J. Pla-

FEUILLETON VAN «VOORUIT» (57

SOPHIE

door

VIRGINIE LOVELING

— Ja, sprak hij overwonnen, en zij goot den inhoud der portemonnaie op zijn bed uit en zij telden hem samen na, en zij echtsten en vergeleken zich zelven bij twee gierigaards, zooals de kunst ze ons afbeeldt, die verholen hunne schatten berekenen, angstig naar de deur omgiurend of iemand vreemds binnenkwame.

Aldus wordt het treurigste ziekbed door vroolijkheid soms vluchtig opgehelderd, en de hachelijkste toestand door liefderijken troost verzoet en dragelijk gemaakt.

XXXII.

Maar de meester verzwakte zichtbaar. Zijne vrouw kon het niet langer alleen uithouden, bejaard als zij zelve was: halve nachten moest ze opzitten bij hem of opstaan, indien zij zich te rusten had gelegd.

Sophie werd belast met het halen eener ziekendienster. Het was een bevredigend denkbeeld voor het meisje te weten, dat zij aan deze twee verlaten en verstooten oude lieden onontbeerlijk gewor-

Overname verboden.

den was. Met lichten voet trad zij dorpwaarts; voor zooveel zij wist, waren er thans geene kranken te Zompelgem, ten minste niet onder vreemde verpleging, en zij vond dus de oppasster, tot welke zij zich richtte, te huis.

— Voor meester Ottevare!...och, ik kan niet, wij hebben land in pacht van dokter van Beukel, leide deze, nadat ze eerst geaarzeld scheen te hebben.

Ottevare had — nu zijn gewoon geneesheer, een liberaal, te Zompelgem gestorven was, — om Soenen van Crocke gezonden, een volbloed clerikaal; maar er waren geene andersdenkende dokters in het omliggende.

— Durft gij waarlijk niet? vroeg Sophie.

— Och, het spijt mij! sprak de vrouw maar weet ge wat, ga om de weduwe Struivelt, ze zal blij zijn, dat ze komen mag, • en het meisje ging.

Doch de weduwe Struivelt was eene preutsche, welgedane ziekendienster, die ook in de rijke huizen ging bakeren en volstrekt niet om posten verlegen was:

— Ik zoek het niet, ik zoek het niet, antwoordde zij zonder meer.

— Waarom? vroeg Sophie, gij zult goed betaald worden.

— Dat wordt ik overal, maar ik zoek het in dit geval geenszins te doen.

Niets anders was er uit te krijgen.

Als laatste hoop bleef haar thans Zieneken. Het was wel de gewone bezigheid van dat kwezelmeisje niet, maar zij had nog kranken verzorgd, onder andere Bernadine Tingels op de laatste dagen van haar leven. Sophie had reeds bemerkt, als zij 's avonds bij hare buurvrouwen vertoefde, dat het vuur gespaard, en het lampwiekje ingedraaid werd: dat de oude Doca mostaard in plaats van vet op haar brood smeerde, en zij vermoeidde, dat er nood heerschte. Sinds zij eenter zooveel in de gemeenteschool ging, bleef het hart der arme vrouw voor haar gesloten, al had zij nog toegang tot het huis.

Zieneken had haar nochtans eens gezegd, dat moeder geene zakken meer te plakken kreeg, dat de gemaakte bloemen evenals de kanten geenen aftrek meer hadden, en zij lust voelde om te gaan dienen, indien het niet beterde.

Van op het hof hoorde Sophie de beiden aan het bidden van den rozenkrans; zij opende de deur en wachtte tot het einde van het *Wees gegroet*. Dan kwam zij met haar voorstel uit:

— Bij eenen geuzenmeester! zei de oude vrouw.

— Doca, hoe kunt ge zoo spreken! Haar inzicht was echter niet de dweepster te belgen, daarom ontweek zij den strijd. Hij is geen meester meer, hij heeft zijn ontslag gegeven.

— Heeft hij gebiecht?

— Neen, zoover is het nog niet.

— Zoolang hij met de Heilige Kerk niet is verzoend, hoeven wij hem voor eenen ketter en eenen schismatiek aan te zien. Neen, Ziene kan niet komen, Sophie.

— Moeder, laat mij gaan, bad het meisje, elk moet geholpen worden... Bovendien wij hebben het noodig: meent gij dat het mij niet smart u droog brood te zien eten, en hare stem verkropte van ontsteltenis.

— Nu hebben wij nog droog brood, maar al hadden wij er hoegenaamd geen, en al werd mijn huis met goud belegd om u te krijgen, toch zou ik u bij geene geuzen laten gaan, antwoordde Doca, en hare bezeide oogen spalkten open in haar rimpelig gelaat.

— Och God! is het dan mijne lotsbestemming immer eene onheilsbode voor die arme, vervolgde lieden te zijn! kreet Sophie langs den weg naar het Zavelbeekje met de tijding dezer weigeringen terugkomend.

— O, vader is zoo slecht geweest gedurende uwe afwezigheid, berichtte haar vrouw Ottevare, ik meende, dat hij eene doodzwijm kreeg! En van toon veranderend, nieuwsgierig en niet angst: Hebt gij iemand gevonden?

— Ja, antwoord le Sophie.

— Wie dan?

— Mij zelve: ik blijf, ik zal den meester oppassen en bijstaan, desnoods tot zijn laatsten oogenblik, zei ze, in wis dit besluit nemend, zonder te denken aan hare verplichtingen tegenover hare klanten, achteloos hare rust en haar eigenbelang opofferend.

XXXIII.

Weken achtereen bleef zij op het *Torentje*, nacht en dag verzorgde zij den kranke. Zijn geduld, zijne zachtmoedigheid, zijne erkentenis verlichtten hare taak.

— Geene dochter zou doen, wat ze voor ons doet, zeiden beide echtelingen tot elkander.

Meester Ottevare behield zijne helderheid van geest en het was, alsof de ziekte zijne ziel gelouterd had; hij sprak met milde goedheid van zijne vijanden; de prikkelbaarheid der laatste maanden was gansch geweken: nooit uitte hij eene klacht; nimmer werd eene beweging van ongeduld bij hem waargenomen. Hij leed met veel,maar zijne krachten namen allengskens af.

Sophie voelde zich bijna gelukkig: liefderijke krankenverpleging scheen haar element te wezen. Het was zonderling, maar heur karakter had hier eene haar ongewone vroolijkheid verworven, eene vroolijkheid, die zich bijwijlen gemaligd aan hare omgeving mededeelde; niet zelden klonk haar heldere lach aan de sponde, beantwoord door den stillen lach van den kranke en zijne vrouw.

En ware het niet geweest, dat de holle wangen van meester Ottevare, zijne starende oogen, zijne meer en meer gebogen gestalte en zijne toenemende zwakheid onmiskenbaar getuigden, dat de ziekte voortgang deed, dat de dood hare prooi beloerde en haast aangrijpen moest, zou men eerder gedacht hebben, dat het hier een genezenden zieke gold.

De natuur heeft voor de rampzalizen schatten van troost over en zoo deze niet van buiten komt, dan ontstaat hij soms in het gemoed zelf door eene bijzondere, hoogere gunst. Of is het bewustzijn van wederkeerige verkleefdheid, van onberekende toewijding en grenzenlooze erkentenis, rijk genoeg aan zoetheid voor den weldoener en den beschermeling om, met het vooruitzicht zelfs van dood en graf en nood en nakende scheiding, in zekere mate voor alles te vergoeden?

(Wordt voortgezet.)

---

teau, 12694. — Zomer door Fr. Pijcke, 33467. — Tegen den Avond door D. Quyo, 29013. — Bij droeven Winterdag door Raph. Robert, 37636. — De Zandboer (litho) door Raph. Robert, 45283. — Landschap (pastel) door Ed. Roelant, 46496. — Zoneffect door Alb. Saverys, 24571. — Een Fat door R. Schauvlieghe, 35296. — Zeezicht door Prof. H. Schoentjens, 36552. — Zeezicht door Prof. H. Schoentjens, 17257.

Avond door Alb. Servaes, 40048. — Avond (litho) door Alb. Servaes, 19397. — Arm knaapje door Ph. Smets, 37477. — Zonnige weide door Oct. Soudan, 49273. — Poes door wijlen Alb. Toeffaert, 39565. — Zicht op de Leie door wijlen Albert Toeffaert, 48317. — Zicht op de Leie door wijlen Alb. Toeffaert, 13541. — Zeezicht door Arth. Trealliw, 14771. — Kinderkopje door wijlen G. Vanaise, 11676. — St-Joris door Karl Van Belle, 24002. — Miniature door Karl Van Belle, 11627. — Zomer (litho) door K. Van Belle, 17363. — Zalige stonden (litho) door Karl Van Belle, 42270. — Rhododendrons door Mevr. Van Beveren, 48290. — Leieboorden door Alb. Van den Abeele, 24375. — De Dans door J. Van de Veegaete, 22649. — Het Hofje (litho) door J. Van de Veegaete, 11423. — Bloemen door Alb. Van Huffel, 11641. — Binnenhuis door H. Van Melle, 38619. — Oude Koer door Ach. Vereecke, 24943. — Pompei (pastel) door J. Verwest, 38610. — Duinen door J. Vindevogel, 37840. — Bloemen door Mevr. Vindevogel, 32014. — Poppen door Mevr. Voortman, 22194. — Een schoone dag te Menton door Mevr. Voortman, 37137. — Zeezicht (ets) door Rob. Voortman, 10173. — Molen (ets) door Rob. Voortman, 23248. — Zeeuwsche door Mevr. Willaert, 25801. — Carcassonne (La Citée) door Ferd. Willaert, 11686. — Zeezicht door Wytsman, 46940.

II. — Beeldhouwwerken.

Popje spelen, door Aug. Boute, 35688. — 'n Bouwer (brons) door Jos. Cantré, 32931. — Studiekop door C. De Cock, 23792. — Bon voor een portret in plaaster door C. De Cock, 24701. — Jonge Volendamsche door L. Dubar, 20376. — Meisje met ouden helm door P. Heckers, 48482. — Hondenkop (hout) door Dom. Ingels, 11746. — Droom en werkelijkheid door Dom. Ingels, 45600. — Gekwetst (brons) door Geo Minne, 17404. — Mannenkop door Sarteel, 44944. — Bas-Relief door H. Thiery, 30948. — Schoonheid door Van den Meersche, 49132.

Negerkop, brons, door K. Van de Walle, 19699. — St-Jan, brons, door Geo Verbanck, 39070.

III. — Toegepaste kunst

Boekomslag in gedreven leder door Mej. De Zutter, 31246. — Beurs in paarlen door Mev. Ingels-Pauwaert, 27808. — Vaas in ceramiek door Maes, gebr., 35609. — Vaas in ceramiek door Maes, gebr., 36221. — Vaas in ceramiek door Maes, gebr., 45717. — Boekomslag in gedreven leder door Mev. L. Van de Putte, 46590.

IV. — Letterkundige en Toonkundige werken

Les fêtes musicales à l'Exposition door Paul Bergmans, 17427. — Van Simpele Menschen door Gustaaf Dhondt, 33756. — Mélodies door Leon De Smet, 20587. — Drie muziekwerken door J. Toussaint De Sutter, 37659. — 12 Nocturnes door Frans De Vos, 42023. — De Bronnen der historische Romans van H. Conscience door V. Fris, 30258. — Vlaanderen in 1530 door V. Fris, 31409. — Het Brugsche Calfvel door V. Fris, 21523. — De Slag bij Kortrijk door V. Fris. 11133. — Zes muziekwerken door M. Henderick, 26066. — Vier Liederen door R. Herberigs, 13506. — Stille Festijnen door Ad. Herckenrath, 45979. — Hendrik Conscience. Studiën en Kritieken door Lamb. Lambrechts, 31308. — De Vlaamsche Zanger (3e en 4e deel) id., 46682. — Inga Heine van J. Blicher Clausen (vert. Mev. Logeman), 36350. — Tony van Christian Gierlöff (vert. Mev. Logeman), 42765. — Melodie en Extase door S. Lonque, 39994. — Le Sorbier door Emile Mathieu, 34423. — La Bernoise door Emile Mathieu, 48853. — Eros door Maur. Minne en R. Vere, 47349. — Passie-Sonnetten door Ed. Potjes, 47320. — Album pour la Jeunesse door Ed. Potjes, 46621. — Œuvres choisies pour Piano door Ed. Potjes, 43132. — Pinksternacht door Osc. Roels, 42039. — Zwellende Botten (ingebonden) door Is. Van Beughen, 44922. — Zwellende Botten door Is. Van Beughen, 46712. — Prijsliederen door Leo Vander Haeghen, 12515. — 12 Danses favorites door Jef Vander Meulen, 28412.

****

Cinema Vooruit

Ingang St-Pietersnieuwstraat
(Poort nevens den café)

PROGRAMMA voor DINSDAG 15 WOENSDAG 16, DONDERDAG 17, VRIJDAG 18, ZATERDAG 19 en ZONDAG 20 JUNI 1915:

1. 2. 3.

De aardbeving te San Francisco

Groot sensationneel drama in drie deelen.

Eerste deel:

De heeren Girard en Sims, twee vennooten, kunnen niet goed met elkaar overweg en M. Girard maakt van den tegenslag in een onderneming gebruik, het contract dat hun bindt, te verbreken en zijn zoon terug te roepen om voortaan met hem samen te werken.

De jonge man bevindt zich in Frankrijk, waar hij kennis heeft gemaakt met Dora Sims, een genegenheid is tusschen hen ontstaan, en ondanks de verwijdering die tusschen hun ouders bestaat, hebben zij zich in het huwelijk laten verbinden.

Op bevel van zijn vader keert Paul Girard naar Amerika terug, vergezeld van zijn vrouw. Woedend over de verbintenis van zijn zoon, verstoot deze hem en Paul besluit om de zaken van zijn schoonvader ter hand te nemen en dank zij zijn energie en werkkracht, komen deze weder tot bloei.

De oude Girard, die verwoed is dat zijn zoon zich zonder hem een weg in het leven heeft kunnen banen, houdt in stilte een oog op de zaken van zijn zoon, om hem, wanneer het gunstige oogenblik daar zal zijn, een noodlottigen slag toe te brengen.

Tweede deel:

Meer dan vijf jaren zijn er verloopen en Paul heeft twee aardige kinderen, de trots hunner ouders, en men besluit, ondanks alles wat er gebeurd is, hun portret aan grootpapa Girard te zenden, die het bij ontvangst woedend doormidden scheurt. Evenwel, hij wil het toch niet missen, en bergt het weg.

De maatschappij die door Paul bestuurd wordt, heeft een ernstig verlies geleden en het is noodzakelijk dat Paul naar Samoa vertrekt. Onderweg lijdt het schip echter schipbreuk en vergaat met man en muis.

Als hij dit bericht verneemt, krijgt de oude Girard berouw dat hij de zaken van zijn zoon in de war gebracht heeft, en komt op zijn voornemen terug.

De jonge vrouw van Paul en zijn beide kinderen bevinden zich te San Francisco als de stad door een aardbeving verwoest wordt. De ongelukkige verlaat in allerijl de noodlottige plaats en vindt na langen tijd rondgezworven te hebben, een toevlucht bij eene brave vrouw. Kort daarna verneemt zij bovendien nog de tijding van de schipbreuk waarbij haar man omgekomen moet zijn.

Zij heeft nu met armoede te kampen, zoodat haar zoontje gazetten op straat verkoopt.

Derde deel:

Nu gebeurde het eens op zekeren dag terwijl mijnheer Girard eenige papieren zoekt, hij de doormidden gescheurde fotographiën vindt van zijne kleinkinderen. Hij is ontzet door de gedachte, dat die lieve wezentjes misschien te kampen hebben met de ellende. Daarom schrijft hij aan een advocaat om een onderzoek naar hen in te stellen; de moeder wenscht hij echter onder geen beding te zien. Het toeval dient den advocaat en daar de moeder weet dat het hun bij grootpapa aan niets zal ontbreken, offert zij zich op, en staat ze af.

Verwend en vertroeteld door grootpapa brengen de kleintjes ook hun lasten mede, en besluit men eene meid voor hen te zoeken. De advocaat die de kinderen opgespoord heeft, weet de schoondochter door den ouden Girard als meid te doen aannemen en hij moet bekennen, dat zij in alle opzichten als een moeder voor zijn kleinkinderen zorgt.

Paul is er in geslaagd aan den dood in de golven te ontkomen en heeft een eiland bereikt. Na eenige maanden wordt hij door een zeilschip opgenomen en kan nu ook weder naar het vaderland terugkeeren. Hij begeeft zich naar zijn vader. Deze is nu geheel met zijn zoon verzoend. Plotseling treedt de meid binnen en bij het zien van haar man slaakt de jonge vrouw een kreet van vreugde, werpt haar vermomming af en omhelst Paul.

4. 5.

De millioenen-juffrouw

Komedie in twee deelen.

Eerste deel

Bij het echtpaar Chaloupié heeft eene nieuwe dienstbode hare intrede gedaan. Haar naam is Phémie, een naam die mooier is dan haar uiterlijk. Zoodra zij hare zaken geregeld heeft, zet zij zich aan het schrijven van eenen brief aan een zekeren heer Bricherot:

« Waarde Echtgenoot,

» Daar mijne tegenwoordige mevrouw mij aangenomen heeft, omdat ik haar gezegd heb dat ik ongetrouwd ben, verzoek ik u mij alleen met de grootste voorzichtigheid te bezoeken. Heden avond zal ik eene koord uit het raam van het salon hangen en wacht ik u. Wees vooral zoo stil mogelijk. Uwe Phémie. »

Mijnheer en mevrouw leven van hunne rente. Zij hebben een zoon, Fernand, oud 24 jaar en waarvan zij groote verwachtingen koesteren. Ook willen zij geene getrouwde dienstboden hebben.

De familie Chaloupié is bevriend met het echtpaar Fleurdenave, die eene dochter hebben, die alle goede eigenschappen in zich vereenigt. De familiën hebben de gewoonte elkaar eenige malen per week te bezoeken. Met groote voldoening hebben zij de genegenheid opgemerkt die tusschen hunne kinderen ontstaat.

Op dien dag dat Phémie voor de eerste maal bij hun in dienst is, heeft men de Fleurdenave's uitgenoodigd 's middags thee te komen drinken en in afwachting daarvan zit mijnheer de gazet te lezen, terwijl mevrouw de laatste hand aan haar toilet legt.

Plotseling slaakt mijnheer eenen kreet van verbazing naar aanleiding van een bericht dat hij leest. Eene rijke Amerikaansche, miss Arabella Manchefeller, waarvan tevens het portret afgedrukt wordt, is naar Frankrijk gekomen, om daar dienstmeisje te worden en hare fortuin weg te geven aan iedereen die goed voor haar is. Volgens het portret en de geheimzinnigheid die Phémie in acht heeft genomen, komt men tot het besluit dat zij de Amerikaansche moet zijn.

Tweede deel.

Alle middelen moeten nu aangewend worden opdat zij bij hen zal blijven. Fernand moet haar trouwen. Deze denkt dat zijne ouders gek zijn geworden.

Eene woordenwiseling volgt, waarin zij onderbroken worden door de komst van Fleurdenaves. Tot verbazing van deze wordt het dienstmeisje op eene wijze behandeld dat het echtpaar eveneens denkt dat gastheer en gastvrouw gek geworden zijn. Verontwaardigd verlaten zij het huis en mevrouw vertelt dan nog eene scene welke zij in de keuken bijgewoond heeft.

Mijnheer wordt nieuwsgierig en begeeft zich weder naar de woning van zijne vrienden. Weder ziet hij iets bijzonders. Een der vensters op de eerste verdieping staat open, terwijl een touw naar buiten hangt. Stoutmoedig klimt hij naar boven, waar eene vrouwenstem hem toefluistert:

— Zijt gij het?

Hij wordt omarmd.

Maar het echtpaar Chaloupié sliep niet, bevreesd dat de rijke Amerikaansche hun zou verlaten. Ongerust besluiten zij daarom eens te gaan zien of zij er nog is. Maar tot hunne teleurstelling is hare kamer ledig.

Mijnheer Fleurdenave begint het avontuur aardig te vinden, tot Phémie's echtgenoot de kamer binnendringt en mijnheer en mevrouw Chaloupié, om te zien of de « Amerikaansche » zich daar bevindt.

Fleurdenave en Bricherot hebben zich verstopt en Phémie vindt men uitgestrekt op den vloer.

Mevrouw Chaloupié steekt licht aan en bevindt zich tegenover Fleurdenave, terwijl Phémie's echtgenoot woedend uit zijne schuilplaats komt.

— Alle donders, roept hij, mijne vrouw bedriegt mij!

En nu is het misverstand opgehelderd, waardoor Phémie op staanden voet de deur wordt gewezen met haren echtvriend.

Na vrede gesloten te hebben, vertrekken de Fleurdenaves, maar bij hunne thuiskomst wacht hun eene verrassing, ook bij hen hangt eene touw uit het raam. Het zijn geene inbrekers, maar Fernand die zijne geliefde is komen omhelzen en nu verrast wordt.

Dit voorval eindigt met een huwelijk tusschen Fernand en Lucy.

6. EENE VROUW UIT DE BERGEN, drama.

7. DE VERLOVING VAN PETRONELLA, komiek.

8.

De Poppen-koopman

drama.

(UITLEG MORGEN)

9. PATACHON ALS KOFFIEHUISBEDIENDE, komiek.

Donderdag 17 Juni, Bijzondere Vertooning, in de Groote Zaal

Bij het hierboven vermelde volledig cinemaprogramma als EXTRA-NUMMER:

TRIO FLEURIE

Het toppunt van evenwicht en kracht uit te voeren door Turners van Vooruit.

****

Burgerlijke stand van Gent

GEBOORTEN van den 12-13 Juni 1915: Jules Beheyt, Muylaertstraat, 113. — Anna Obyn, Land van Waesstraat, 118. — Germaina Lemaigre, Kastanjestraat, 147. — Maurits Dubrulle, Gazometerlaan, 162. — Jan De Groote, Cederstraat, 5. — Alexis De Clippeleir, Jozef II-straat, 134. — Georges Kielemoes, Sperrestraat, 68.

OVERLIJDEN van den 11 Juni 1915: Louisa Ryckaert, 28 j., landbouwer, woonachtig te Caprycke.

OVERLIJDENS van den 12 Juni 1915: Maria Van Doorne, 60 j., z. b., Bagattenstraat, 55, echtg. Van den Abeele Emiel. — Irma Vanderpiete, 14 m., Batterijstraat, 32. — Emma Vormezeele, 14 m., Stroplaan, 55.

OVERLIJDENS van den 13 Juni 1915: Cesar Braems, 49 j., daglooner, woonachtig te Dudzele. — Suzanna Lammens, 11 m. Landbouwerstraat, 2. — Kamiel Dekens, 53 j., aardewerker, Muylaertstraat, 41. — André Van Caneghem, 2 j., Hamerstraat, 146. — Louisa Ansaelens, 69 j., z. b., Maagdenstraat, 14.

OVERLIJDENS van den 14 Juni 1915: Jules Simons, 63 j., zonder bedrijf, woonachtig te St-Amandsberg. — Irma Ghyselinck, 7 m., woonachtig te Auwegem.

Trouwbeloften

Van Dael Prosper, metserdiener, Moulestedestw, 308, en Buysse Madeleine, fab., Nijverheidskaai, 85.

Vermeire Gustaaf, schoenmaker, Bezemstr., 20, en Van de Voorde Clementine, dienstmeid, Koophandelsplaats, 3.

D'hondt Georges, meubelmaker, Olmstr., 39, en Debaluwe Maria, fab., Nijverheidskaai, 199.

Temmerman Isidoor, schilder, Engelstr., 1, en Somerlinck Rachel, fab., id., 3.

De Baere Oscar, wever, Gendbrugge, en Van Ertvelde Martha, fab., Pannestr. 97.

Francq Gustaaf, nachtwaker, Lentestr., 41, en Lauwaet Mathilde, dienstmeid, Karpelstr., 186.

Delasorte Karel, aardew., Meibloemstr., 150, en Perreboom Palmyre, werkvr., id.

Buysse Edmond, dagl., Resedastr., 73, en De Meyer Antonia, fab., id.

Van der Molen Georges, slachter, Heimslaan, 71, en Maes Colette, fruitverkoopster, Hoogstr., 22.

Billet Maurice, hovenier, Burgstr., 42, en Christiaens Amelia, naaister, Drongensteenweg, 4.

Puigserver Jacob, dienstbode, Luik, en Maghuin Maria, z. b., id.

Roisin Léon, kok, Montigny sur Sambre, en Bastin Agnès, z. b., id.

VERLOREN tusschen 3 en 6 Juni, twee sleutels, waarvan een coffrefortsleutel in koper, het nummer 1152 dragende. Goede looning aan terugbrenger of aan deze welke den vinder zouden kunnen aanduiden. Gestichtstraat, 65, Gendbrugge.

VERLOREN: Eene porte-feuille in perkament, inhoudende eene som van 1040 fr., bestaande in Belgische, Gentsche en Duitsche briefjes. Goede belooning aan den terugbrenger: Gelukstraat, 28, Gent.

HOND VERLOREN. — Een witte fox-terrier, bruine plek aan het linker oog, naam Lelie. Terug te brengen: Snoekstraat, 29, Gent. — Goede belooning.

OVER TE NEMEN, door reden van vertrek: Eene slaapkamer Louis XV aan 450 frank, alsook eene volledige badkamer, zoo goed als nieuw, voor 80 fr. Adres ten bureele van het blad.

SCHOONE ongegarnierde appartementen te huren St. Pieterskaai 2 (dicht bij het park)

Hollandsche ZACHTE TRANENDE ZEEP. Niettegenstaande den grooten opslag is eene prachtige partij er van 't koop aan zeer voordeelige condities. Zich te bevragen: CITADELLAAN, 107, GENT.

WIJ ZIJN KOOPERS van oude blauwe kerksteen of groote vloertichels. Zich te wenden Plezantevest, 209, Gent. 209

Wat de 18 Juni ons zal medebrengen

De opening in de GUDBURG, n. 46, GENT, van een hulphuis der HARINGROOKERIJ Octave Vandenbosch, Aalst, waar zijne waren zooals BROOGEN- en PEKELHARING, ROLMOPS, SCHELVISCH, STOKVISCH, ABERDAAN, enz., zullen verkocht worden voo goedkoop als in de fabriek zelf. De kwaliteit der waren zal de reklaam van het huis verder maken.

GEHEIME ZIEKTEN

De WITTE CAPSULEN VAN DE DAVIDSON genezen radikaal zonder verwerriettina, op alien ouderdom en bij beide geslachten, alle ziekten en inflammatiën der Waterorganen, Blaas en Nieren, zooals Uitbooppingen, Witte Verliesen, Pisbuisverengingen. Lenden-pijnen, Steen, druebele, pijnlijke of brandende Waters, Speen Nooit geene misluking; zelfs bij de ouderlingen en in de ergste gevallen. 3.40 fr. de doos Apotheker, 45, rue des Croisades, Brussel Depot in Gent: De Moor, 58, Burgstraat; Antwerpen: 68, Meirestraat

Laat uw drukwerk vervaardigen in de « Volksdrukkerij » Hoogpoort, 29, Gent.

schoolzakken met of zonder handvatten in de VOLKSDRUKKERIJ Hoogpoort, 29, Gent

WIJNEN Groote hoeveelheid verbrijgbaar te Antwerpen
Roode en witte Bordeaux, Rijnwijn, Porto, Madère, Malaga en Champagne.
De D'IMPORTATION DES VINS
PAUL DE MAN
Groote Dokstraat, 8, Antwerpen.